

Üstadımız Risale-i Nurların çeşitli yerlerinde, bu eserlerle meşgul olanların inşaallah yüzde seksen doksanının kabre imanlı gireceği müjdesini vermiştir. Üstadımız işaret ettiği azınlık kimlerdir, bu gruptaki insanların özellikleri nelerdir?

Evvela, Üstadımız insanların ahir ömürlerinde nasıl bir vaziyete gireceğinin bilinmemesi üzerine ihtiyatlı davranmayı seçmiştir. Çünkü çok takva olan birisinin imtihanı kaybettiği gibi, çok sefih olan birisinin de iman ve salih amel dairesine girebilme ihtimali olabilir. Bu nedenle "**Risale-i Nur'u görmemişsiniz. Ben onları ve onlar gibi binler şakirdleri şahid göstererek derim ve isbat ederim ve isbat etmişim ki: O büyük davayı yüzde doksanına kazandıran ve yirmi senede yirmi bin adama o davanın kazancının vesikası ve senedi ve beratı olan iman-ı tahkikîyi eline veren ve Kur'an-ı Hakîm'in mu'cize-i maneviyesinden neş'et edip çıkan ve bu zamanın birinci bir dava vekili bulunan Risale-i Nur'dur.**" gibi ifadeler ve değerlendirmeler mevcuttur. Zaten bir yolun yüzde 90'ından fazlası başarılıysa, o yol sağlam olarak kabul edilir.

İkincisi, imanla kabre girmeyele ilgili ifadelerin bazısı da şöyle geçmektedir:

"Size Risaletü'n-Nur'un kerametinin bu havalide zuhur eden çok tereşşuhatından bir iki hadise beyan ediyorum."

"Birisi: Hatip Mehmed (rahmetullahi aleyh) namında ciddî bir ihtiyar talebe, ihtiyarlar Risalesini yazıyordu. Tâ On Birinci Rıcanın âhirlerinde ve merhum Abdurrahman'ın vefatının tam mukabilinde kalemi, Lâ ilâhe illâ Hû yazıp ve lisanı dahi Lâ ilâhe illâllah diyerek hüsn-ü hâtimenin hâtemiyle sahife-i hayatını mühürleyip, Risaletü'n-Nur talebelerinin imanla kabre gireceklerine dair olan işarî beşaret-i Kur'âniyeyi vefatıyla imza etmiş. Rahmetullahi aleyhi rahmeten vâsiaten."⁽¹⁾

"Saniyen: Bu yeni medrese-i Yusufiyedeki Risale-i Nur'un yeni talebelerine deriz: Kuvvetli hüccetlerle, hattâ ehl-i vukufu da teslime mecbur eden işârât-ı Kur'âniye ile "Nurun sadık şakirtleri imanla kabre girecekler. Hem şirket-i mâneviye-i Nuriyenin feyziyle, herbir şakirt derecesine göre umum kardeşlerinin mânevî kazançlarına ve dualarına hissedar olur. Güya âdetâ binler dille

istiğfar eder, ibadet eder." Bu iki fayda ve netice, bu acîp zamanda bütün zahmetleri, sıkıntıları hiçe indirir, pekçok ucuz olarak o iki kıymettar kârları sadık müşterilerine verir."(2)

"Şüphem kalmadı ki, bu zahir sadakat kerâmeti, Nurcuların imanla kabre gireceklerini ispat ediyor ve hüsn-ü hâtimeye mazhardırlar. Benim tarafımdan onun akrabasını tâziye ediniz. Ve ben bütün dualarımda onu hissedar ediyorum diye tebliğ ediniz."(3)

"BİRİNCİ MESELE: Birinci Şuada iki üç âyetin işârâtında, Risaletü'n-Nur'un sadık talebeleri imanla kabre gideceklerine ve ehl-i Cennet olacaklarına dair kudsî bir müjde ve kuvvetli bir beşaret bulunduğu gösterilmiştir. Fakat bu pek büyük meseleye ve çok kıymettar işarete tam kuvvet verecek bir delil ister diye beklerdim, çoktan beri muntazırdım. Lillâhilhamd, iki emâre birden kalbime geldi:"

"Birinci emare: İman-ı tahkikî ilmelyakînden hakkalyakîne yakınlaştıkça daha selb edilmeyeceğine ehl-i keşif ve tahkik hükmetmişler ve demişler ki: "Sekerat vaktinde şeytan vesvesesiyle ancak akla şüpheler verip tereddüde düşürebilir." Bu nevi iman-ı tahkikî ise yalnız akılda durmuyor. Belki hem kalbe, hem ruha, hem sırra, hem öyle letâife sirayet ediyor, kökleşiyor ki, şeytanın eli o yerlere yetişemiyor. Öylelerin imanı zevalden mahfuz kalıyor."

"Bu iman-ı tahkikînin vusulüne vesile olan bir yolu, velâyet-i kâmile ile keşif ve şuhud ile hakikate yetişmektir. Bu yol ehass-ı havassa mahsustur, iman-ı şuhûdîdir."

"İkinci yol, iman-ı bilgayb cihetinde, sırr-ı vahyin feyziyle, burhanî ve Kur'ânî bir tarzda, akıl ve kalbin imtizacıyla, hakkalyakîn derecesinde bir kuvvetle zaruret ve bedâhet derecesine gelen bir ilmelyakînle hakaik-i imaniyeyi tasdik etmektir."

"Bu ikinci yol, Risaletü'n-Nur'un esası, mayası, temeli, ruhu, hakikati olduğunu has talebeleri görüyorlar. Başkalar dahi insafla baksa, Risaletü'n-Nur hakaik-i imaniyeye muhalif olan yolları gayr-ı mümkün ve muhal ve mümteni derecesinde gösterdiğini görecekler."

"İkinci emare: Risaletü'n-Nur'un sadık şakirtleri, hüsn-ü âkıbetlerine

ve iman-ı kâmil kazanmalarına o derece kesretli ve makbul ve samimî dualar oluyor ki, o duaların içinde hiçbiri kabul olmamasına akıl imkân veremiyor."

"Ezcümle: Risaletü'n-Nur'un bir hâdimi ve birtek şakirdi, yirmi dört saatte, Risaletü'n-Nur talebelerinin hüsn-ü âkıbetlerine ve saadet-i ebediyeye mazhar olmalarına yüz defa Risaletü'n-Nur talebelerine ettiği duaları içinde hiç olmazsa yirmi otuz defa selâmet-i imanlarına ve hususî hüsn-ü âkıbetlerine ve imanla kabre girmelerine, aynı duayı, en ziyade kabule medar olan şerait içinde ediyor."

"Hem Risaletü'n-Nur'un talebeleri bu zamanda her cihetten ziyade hücumâ mârûz olan iman hususunda, birbirine selâmet-i iman hakkındaki samimî, mâsum lisanlarıyla dualarının yekûnu öyle bir kuvvettedir ki, rahmet ve hikmet onun reddine müsaade etmezler. Faraza, mecmuu itibarıyla reddedilse, tek bir tane onların içinde kabul olursa, yine her biri selâmet-i imanla kabre gireceğine kâfi geliyor. Çünkü herbir dua umuma bakar."(4)

Tahkiki iman sahibi bir Nur talebesi, hem imanla kabre girecek hem de ehli cennet olacaktır inşallah. Bu ifadenin manay-ı muhalifi olarak kabir ve cehennem azabından kurtulur, diye ümit ediyoruz inşallah. Nur talebesi vasfını kazanan herkes bu kapsama girer inşallah, özel bir kısım ya da seçkin bir zümre manası yoktur.

Dipnotlar:

- (1) bk. [Kastamoniu Lâhikası, \(17. Mektup\)](#)
- (2) bk. [Şualar, On Dördüncü Şua](#)
- (3) bk. [Emirdağ Lâhikası-I, \(112. Mektup\)](#)
- (4) bk. [Kastamonu Lâhikası, \(13. Mektup\)](#)